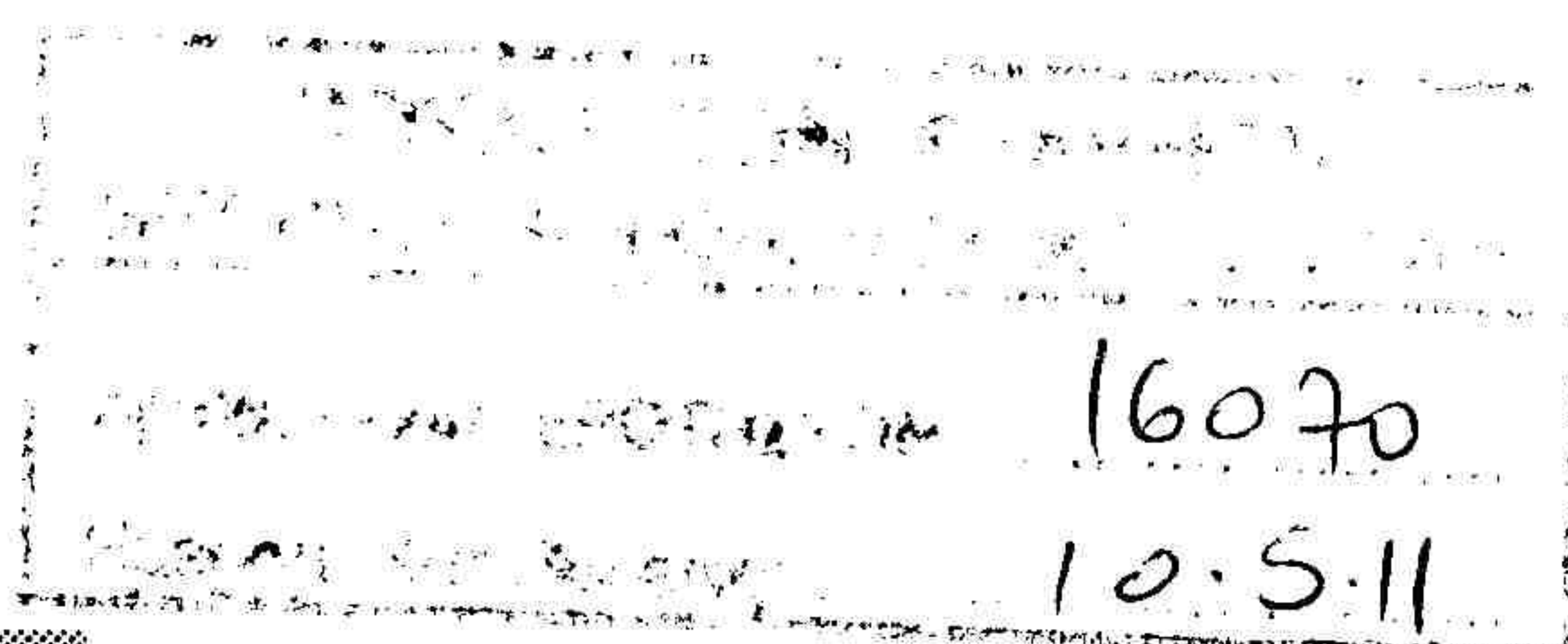

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

10/05/11

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς

Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Πολιτισμού και Τουρισμού

Προστασίας του Πολίτη

Θέμα: «Αποποινικοποίηση της ελεύθερης κατασκήνωσης»

Η ελεύθερη κατασκήνωση είναι ένα είδος φυσιολατρικού τουρισμού χαμηλής όχλησης που λειτουργεί συμπληρωματικά και όχι ανταγωνιστικά με τον τουρισμό σε ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια και οργανωμένα κάμπινγκ. Προσφέρει τη χαρά της απρόσκοπτης επαφής με τη φύση και συμβάλλει στην ποικιλομορφία του “τουριστικού προϊόντος” ενός τόπου και στην αύξηση των τουριστών σε απόλυτους αριθμούς. Όμως, με τον μεταδικτατορικό Νόμο 392 του '76 (ο οποίος ποινικοποιούσε το στήσιμο σκηνής σε οποιοδήποτε κοινόχρηστο χώρο για να προσδώσει νομικό μανδύα στην εκδίωξη των τσιγγάνων και του κινήματος των «χίπις») και την αναθεώρησή του με το Ν.2160/93 (παρ.12, άρθ. 4) (ΦΕΚ 18/Α/19.7.93) «Ρυθμίσεις για τον τουρισμό και άλλες διατάξεις», απαγορεύεται η ελεύθερη κατασκήνωση σε κοινόχρηστους χώρους, δάση, αιγιαλούς, ακόμη και σε ιδιωτικά οικόπεδα(!) και επιβάλλεται στους παραβάτες αυτόφωρη σύλληψη, ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή μέχρι 150 ευρώ. Δηλαδή απαγορεύεται να πας διακοπές αν προτιμάς αυτόν τον τύπο διακοπών.

Βέβαια η απαγόρευση δεν θα είχε ίσως τόσο έρεισμα στην κοινωνία αν δεν συνοδευόταν από την προπαγάνδα που παρουσιάζει τους ελεύθερους κατασκηνωτές ως ρυπαντές και καταστροφείς του περιβάλλοντος. Ασφαλώς υπάρχουν και ασυνείδητοι που δεν ακολουθούν τους κανόνες του ελεύθερου κάμπινγκ περί σεβασμού και προστασίας της

φύσης. Η απαγόρευση όμως της ελεύθερης κατασκήνωσης, προκειμένου να προληφθεί η τυχόν διατάραξη των υπαρχουσών ισορροπιών στο περιβάλλον είναι παράλογη και μη νόμιμη. Η ρύπανση, που προκαλείται από κατασκηνωτές οι οποίοι αφήνουν πίσω τους όλα τα απορρίμματα, δεν σέβονται την φύση, τους συν-κατασκηνωτές αλλά και τους άγραφους κώδικες υπεύθυνης κατασκήνωσης, λόγω της έλλειψης της κουλτούρας του ελεύθερου κατασκηνωτή μπορεί να χαρακτηριστεί ως κακούργημα και να διαχωριστεί από το δικαίωμα της ελεύθερης κατασκήνωσης. Ειδικά στη σημερινή οικονομική συγκυρία, ο αποκλεισμός της δυνατότητας της ελεύθερης κατασκήνωσης συνιστά αποκλεισμό για τους μη διαθέτοντες τα οικονομικά μέσα που απαιτούνται για άλλου είδους διακοπές ή ακόμα και οργανωμένες κατασκηνώσεις, αν και υπάρχει εναλλακτική λύση. Έτσι στην ουσία παραβιάζεται η αρχή της ισότητας του Συντάγματος (άρθρο 4 παρ.2), που προβλέπει ισότητα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Η ισότητα στην προκειμένη συνίσταται στην παροχή στον καθένα της δυνατότητας αναψυχής και ανάπαυσης αναλογικά με τις δυνατότητές του. Συνακόλουθα, η απαγόρευση της οικονομικής άνεσης σε κριτήριο απόλαυσης ή όχι ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων αποτελεί διάκριση και προσβολή του δικαιώματος της προσωπικότητας.

Με βάση τα προαναφερόμενα ερωτώνται οι αρμόδιοι υπουργοί:

- 1. Προτίθενται να αποποινικοποιήσουν την ελεύθερη κατασκήνωση ελέγχοντας και επιβάλλοντας παράλληλα αυστηρές κυρώσεις στους ρυπαντές παραλιών, δασών και περιοχών φυσικού κάλλους, είτε πρόκειται για ελεύθερους κατασκηνωτές είτε για αυθημερόν επισκέπτες;**
- 2. Προτίθενται να στηρίξουν το δικαίωμα επιλογής της ελεύθερης κατασκήνωσης ως είδος φυσιολατρικού τουρισμού, διαμορφώνοντας ένα πλαίσιο υποδομών για ελεύθερη κατασκήνωση σε συνδυασμό με την προστασία και ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος;**

Οι ερωτώντες βουλευτές

Θανάσης Λεβέντης

Γρηγόρης Ψαριανός